

ADAM

KENCKI

GALERIE **VALC** **HŘSKÁ**

ADAM
KENCKI

O tom, co jsem dělal venku

Co Adam dělal venku?

Soubor fotografií Adama Kenckého pojmenovaný *O tom, co jsem dělal venku*, představuje výběr ze snímků a textů, které autor vytvořil za několik posledních let na cestách, v zahraničí, prostě venku. Venku však v jeho pojetí neznámá nutně „mimo domov“, mimo důvěrně známé prostředí, v cizině totiž trávil a tráví podstatnou část svého života a ono „venku“ je pro Adama leckdy právě to nejbližší, nejintimnější.

Chronologicky vzato začal Adam nejdříve cestovat. Později přibyla nutnost zaznamenat vše podstatné slovem. Buď rovnou v průběhu putování, nebo hned po návratu domů, přesněji řečeno do Karviné. Až nakonec přišla touha uchovat si z cest i onen vizuální zážitek, tedy fotografie. Snad i proto začal v roce 2012 fotografii studovat a od té doby důležitost kamery při jeho cestách jen a jen roste.

Způsob jakým Adam fotograficky pracuje, však nemá nic společného s cestovatelskou, natož turistickou fotografií. Architektonické i přírodní dominanty ho nechávají chladným, když už je zaznamená, tak nejspíše z pocitu jakési „povinnosti“. Nejedná se ale ani o „čistokrevný“ dokument, nebo subjektivní dokument, jehož tradice je v české fotografii neobvykle silná. Adam totiž nepatří k autorům, kteří dokážou namířit objektiv na skupinku úplně neznámých lidí a „nahrát“ si tak bez ptaní jejich vzhled, výraz, pocity. Ve způsobu jeho práce je v tomto smyslu pokora, ale zcela jistě i určitá míra ostychu. Což zároveň vysvětluje, proč je na jeho fotografiích tak málo lidí, byť jsou nezdědky pořízeny ve velkých metropolích. A když už tu a tam najdeme na některém ze snímků neznámého chodce, téměř nikdy s fotografem nekomunikuje ani gesty, ani pohledem. Je tu však ještě další možnost. Totiž, že na fotografii člověka přeci jen vidíme, většinou se ale jedná o Adamovi blízkého kamaráda, kamarádku či přítelkyni.

Jak již bylo řečeno, autor v zahraničí trávil dlouhé měsíce a za domov by možná častokrát označil spíše ono „venku“, než Českou republiku. Celkově se tak jeho snímky stávají jakousi směsicí intimních scén, fotografických útržků z cest a kontemplativních záběrů na krajinu či

městská zátíší. Z takového vizuálního materiálu je velmi obtížné vytvořit jednotlý celek, soubor s patřičným zacílením a energií. Tvůrčí gesto, kterému v Adamově případě nejvíce odpovídají ručně psané deníky doplněné o drobné fotografie (někdy spíše naopak), se tu totiž střetává s nutností vytvořit klasický galerijní výstavní soubor postavený na kvalitě samostatných snímků.

Je možná překvapivé, že tuto nejtradičnější podobu prezentace si Adam vlastně nikdy pořádně nevyzkoušel a dával přednost velmi neortodoxním a často riskantním výstavním formám. Například loňská klauzurní práce spočívala v namluvení detailního popisu vlastních fotografií na diktafon, který pak Adam pouštěl v prázdné a potemnělé místnosti bez jediného vizuálního obrazu. Zmiňovaný popis je naznačen také v tomto katalogu, byť jeho slovní forma má daleko k autentičnosti původního záznamu.

Jak již bylo řečeno, nejbližší Adamovu naturelu mají asi jeho deníky. Staré sešity už samy o sobě působí nostalgicky, není to však prvoplánové. Adam má jednoduše rád starý papír, který již před jeho první větou něco zažil a má svou vlastní paměť. Na ni pak autor vrší fotografie a věty, tedy paměť osobní. Sněsíl by vůbec čistý bílý papír něco podobného? Z Adamova úhlu pohledu jistě ne.

Soubor *O tom, co jsem dělal venku* tedy nově skládá příběh fotografa. Po všech experimentech se Adam - možná trochu paradoxně - dostal k nejběžnější formě prezentace, jakoby i takto chtěl vyzkoušet platnost svých děl. Možná tak i trochu zkresluje a pouští od jakési „historické pravdy“ deníkových záznamů. Přesto snad vybrané fotografie poskytují alespoň částečnou odpověď na otázku, co Adam Kencki venku vlastně dělal.

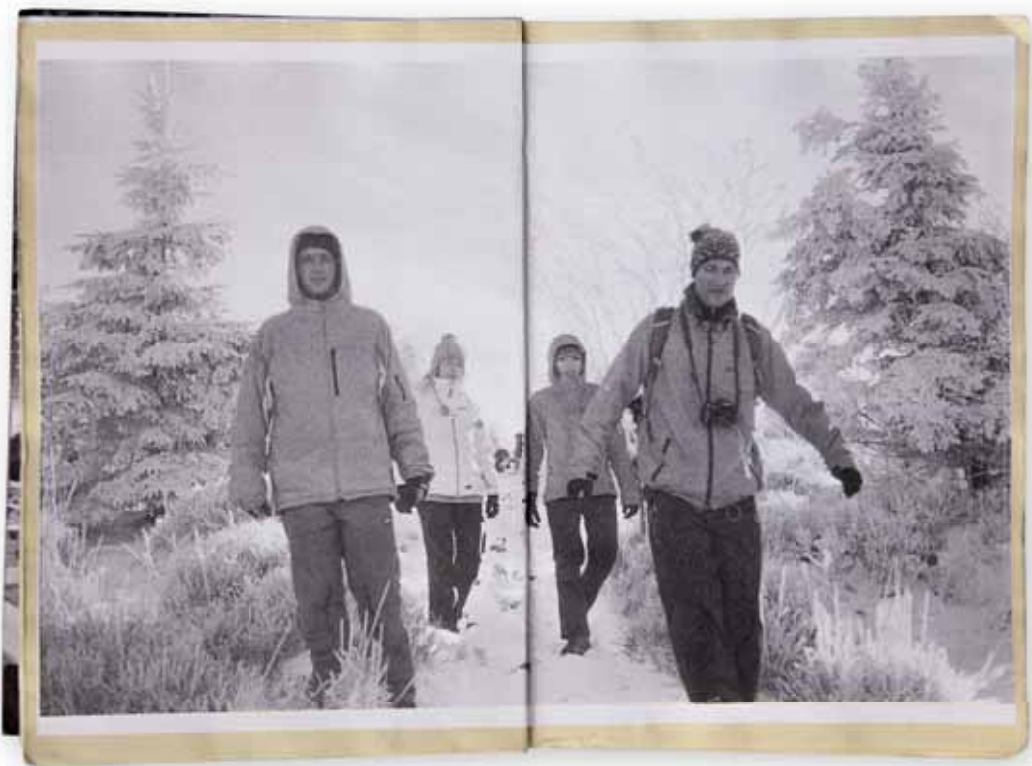
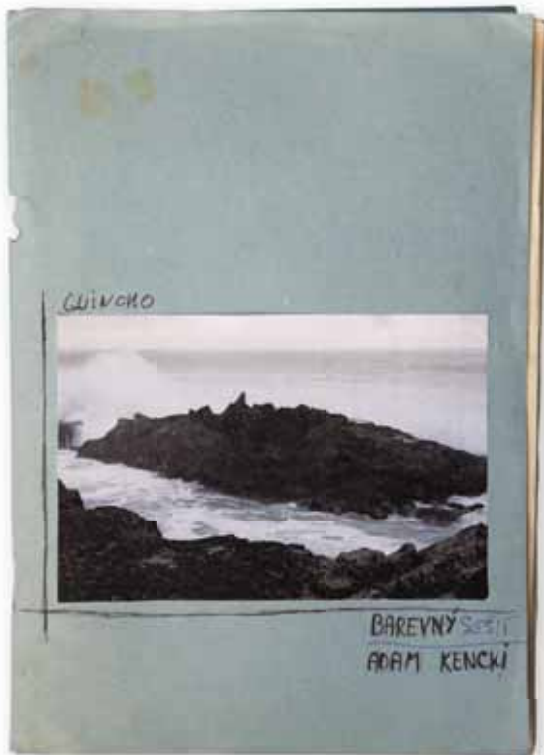

Když jsem byl v Dánsku, tak jsme jeli na zájezd... No na zájezd, na takový výlet před koncem školy. Na nejsevernější výběžek Dánska, jmenuje se to Skagen. Tam je taková písečná kosa, vybíhá do moře a potkává se tam severní moře a to vnitřní. Já nevím, jak se tomu říká, Skagerrak.. Kattegat? To je v Turecku? Nebo tam? Nějaká úžina tam je prostě. A bylo to strašně populární pro malíře tehdy. Tam nastávala modrá hodina, říká se tomu blue hour, že se tak jako všechno obarvilo do modra. Když bylo zamračeno ale prosvítalo zespoda slunce a odráželo se od vody, od těch mraků, tak to mělo všechno takový modravý nádech, a tak tam všichni malovali v té modré hodině. A my jsme tam přijeli přesně v té době, šli jsme po té pláži na ten nejsevernější výběžek a došli jsme do místa kde už, kde to překrýval příliv a byl listopad, byla strašná kosa, jsme měli zimní bundy a boty, a tak. A došli jsme tam a co dál, když tam bylo nad kolena vody skoro. A Thomas, náš učitel říká. „Tak přece tady se nezastavíme.“ Tak jsme se zuli a brodili se přes ten nejsevernější teda přes to moře, jak se tam zalívalo na ten písek, přebrodili jsme tam jsme jako dělali dřepy, abychom se zahřáli, zase jsme se obuli. Pokračovali jsme na ten výběžek a tak bylo vidět, jak tam v obrovských vlnách cosi leží na tom kousíčku. Jsme k tomu přišli a tma ležel malinký tuleň. Tak jsem tam udělal tuhle fotku. Byl takový vyplašený svítily mu oči, ale nechal nás k sobě přijít blízko, asi byl unavený z těch vln. Byla ta modrá hodina a bylo to takové jako, foukal vítr, všechno bylo do modra a tam ten tuleň, jsme tak na sebe koukali, to bylo zvláštní.

ADAM KENCKI

Životopisná data

- 1986 narozen 15. září 1986 v Karviné; otec Pavel, matka Wiesława
1998-2006 Gymnázium Karviná
2006-2011 Vysoká škola polytechnická Jihlava, Ekonomie a management
2011 Ryslinge Hojskole, Dánsko, fotografie
2012-2015 Ostravská univerzita v Ostravě, Ateliér tvůrčí fotografie
žije a pracuje v Olomouci a Ostravě

Samostatné výstavy

- 2013 Zahrádky, Galerie 1_7, Ostrava
2014 Last Day at my Lisbon Office, K Galeria, Lisabon, Portugalsko
-

Účast na skupinových výstavách

- 2011 OxyMoron, Ryslinge Hojskole, Dánsko
2013 Na první dotek, Photo no Photo, Slezské Rudoltice
2013 Lazecká Remíza, Galerie Borovského, Karviná
2014 Hledání bílého králíka, Klub Vrah, Frýdlant nad Ostravicí
2014 Transcenduji tedy jsem, Photo no Photo, Slezské Rudoltice
2014 Ateliér, Střední formát, Olomouc
2014 Human City, Percipi Gallery, Amsterdam, Nizozemsko

Publikované fotografie

- Rozporuplná zahrada Adama Kenckeho, *Protimluv 1, 2* 2013
Gardens, Private, Our Private Garden 2014

Foto: © Céu Guarda

Adam Kencki, O tom, co jsem dělal venku

Fotografie © Adam Kencki

Text © Lukáš Bártl

Výběr fotografií: Lukáš Bártl, Michal Kalhous, Adam Kencki

Vydavatel: Tiskárna Helbich, a. s. / Galerie Valchařská

Brno 2015

Redaktorka: Milena Poeta (text Lukáše Bártla)

Grafická úprava © Morrows s.r.o.

Tisk: Tiskárna Helbich, a. s.

ISBN 978-80-906018-3-3

GALERIE **VALC** **AŘSKÁ**